

at filantropisk Sans findes hele Landet over, det stoler jeg paa. Om jeg end er ung i dette Arbejde, saa har jeg dog levet i 65 Aar og har mødt megen Sans for Godgørenhed hos mine Landsmænd.

Nu er min Tanke den, at vi alle skulle slutte os sammen og danne en „Husmødreforening“, saa at hver Kreds skulde finde gennemsnitlig fire forstandige og kærlige Husmødre, der i 1 Aar vilde modtage hver i sit Hus en københavnsk 14—15 Aars Pige som tjenende uden Løn, imod at vedkommende Husmoder forpligtede sig til at oplære hende i huslig Gerning. — Paa den Maade vilde Landet faa en „Tjenestepigeskole“ med mindst 50 Klasser og een Elev i hver Klasse. Disse Elever kunde da enten blive paa Landet og faa Løn det følgende Aar, eller de kunde møde i København med en skriftlig Udtalelse om, hvad de bedst duede til, og Kvindesamfundets Fæstekontor vilde da hjælpe „Foreningspigerne“ til Pladser.

Imødekommenhed fra Husmødre er den ene Side af Sagen, men den anden Side, som Københavnskredsen vilde paatage sig, er heller ikke lige at gaa til. — For Øjeblikket ville Forældrene ikke af med deres Børn. — Paa det Punkt er det, at jeg føler mig kaldet til at virke, idet jeg bygger noget paa mit personlige Forhold til over Halvdelen af Københavns øverste Klasses Kommune-lærerinder, og derfor haaber, at jeg sammen med dem vil kunne gøre det indlysende for Forældrene, hvad Betydning en saadan Uddannelse vil have for Børnenes Fremtid, og at denne er mer end Guld værd. — Og have de unge Piger faaet Sans for Huslighed i et godt naturligt Hjem, saa vil det ogsaa nok kunne naas at lære dem, at det kan være velsignet at udøve denne Huslighed hos fremmede, hvor de kunne være uden Bekymring for det daglige Brød, og hvor de selv kunne nyde den Lykke, de ere med til at skabe.

Fru *Berg-Nielsen* glædede sig ved at høre Frk. Hjorts Forslag og haabede, at hun vilde have Lykke til at faa Pigerne paa Landet, men mente det vilde være vanskeligt. Børnene ere fattige, og det, at de ingen Løn skulle have, vil være en uovervindelig Vanskelighed for de Hjem, der trænge til den; en 14 Aars Pige kan faa 8 à 10 Kr. i Løn om Maaneden, og de slippe hende derfor ikke; nu skulde de desuden skaffe Klæder til Landopholdet. Forældrene maatte støttes med Penge til Beklædning af Børnene i det Aar; der vilde sikkert være flere end Dansk Kvindesamfunds Medlemmer, der vilde være med til at hjælpe Sagen frem. Hun fik Breve om at skaffe Friskolebørn ud til Landet; men de kom tilbage, de vare for daarligt opfødte til at kunne udrette Arbejdet paa Landet. Dog havde de haft godt af at se et hyggeligt Hjem, og der trængtes til gode Hjem i København, hvor Konen ofte ikke har lært noget.

Fru *Brodersen fra Aalborg*: I 80erne forsøgt det i Aalborg. Man fik 2 Husmødre til at tage fattige Børn efter at have raad-